

Хр. Фотев

**Бях на самия връх на мойта младост,
Бях див, несъразмерен и красив,
Обичах те без милост аз – със ярост,
И се учудвам, че останах жив.
Бях млад, красив и неправдоподобен,
Как падах аз над твоя тъмен глас.
Виновен съм – от твоя скърбен спомен
Не справедливост – милост искам аз.
И пак сънувам оня светъл хаос,
Не подозирах, а съм бил щастлив!
Обичах те без милост аз – със ярост...**

И съжалявам, че останах жив.

**My youth was ardent, violent and pretty,
I was unwise, and wild, and full of strife.
I loved you with malice - without pity,
And it is strange that I am still alive.
I was so handsome and so much incredible,
How well, I used to dive into your voice!
The memory of you is unforgettable,
Not justice - pity is my guilty choice.
I dream the chaos that is slowly fleeting;
And never knew that happy was my life.
I loved you with malice - without pity...**

And I regret that I am still alive.

(Translated from Bulgarian by S.K.Robev)